08/11/2026

Δύο θαύματα, μία αλήθεια: Ο Χριστός δεν εγκαταλείπει τον άνθρωπο

/ Γνώμες

- Γράφει ο Σωτήριος Θεολόγου, Μεταπτυχιακός Φοιτητής Θεολογίας Α.Π.Θ.

Το Ευαγγέλιο μιλάει στις ζωές μας. Διαβάζοντάς το, μπορούμε να δούμε ότι ο Χριστός μάς μιλάει για τη ζωή του καθενός. Εκεί που εμείς βλέπουμε το τέλος, τον τοίχο, το εμπόδιο, ο Χριστός ανοίγει έναν, τελείως, διαφορετικό δρόμο στη ζωή που δεν είχαμε καν σκεφτεί. Ο Χριστός είναι δίπλα μας στον πόνο, στη δοκιμασία. Παύει εμείς να Τον βάλουμε στη ζωή μας και να Του δώσουμε θέση στην καρδιά μας.

Σήμερα, λοιπόν, στο Ευαγγέλιο ακούσαμε δύο θαύματα που επιτέλεσε ο Χριστός. Τον πλησίασε ένας άνθρωπος, ονόματι Ιάειρος, ο οποίος ήταν ο αρχηγός της συναγωγής. Τον παρακάλεσε να επισκεφτεί το σπίτι του γιατί είχε μία ετοιμοθάνατη κόρη, 12 χρονών.

Στο δρόμο για το σπίτι, πλήθος κόσμου συγκεντρώθηκε γύρω από το Χριστό. Μέσα στο πλήθος, υπήρχε και μία γυναίκα, η οποία 12 χρόνια υπέφερε από αιμορραγία. Ακούμπησε στο ρούχο του Χριστού και, αμέσως, σταμάτησε η αιμορραγία. Δεν κατάφερε να ξεφύγει από το βλέμμα του Χριστού και εξηγώντας τι της συνέβαινε, είπε ο Χριστός: «θάρσει, θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην».
Παράλληλα, ένας άνθρωπος έφτασε από το σπίτι του άρχοντα της συναγωγής και ανακοίνωσε ότι η κόρη του πέθανε. «μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται» ήταν η απόκριση του Χριστού προς τον πατέρα της. Φτάνοντας στο σπίτι, μπήκε ο Χριστός μαζί με τον Πέτρο, τον Ιωάννη, τον Ιάκωβο και τον πατέρα με την μητέρα της. Όλοι έκλαιγαν, ο Χριστός τους καθησύχαζε ότι κοιμάται, αλλά εκείνοι Τον κορόιδευαν. Βγήκαν όλοι έξω και ο Χριστός, με μία φωνή, είπε: «ἡ παῖς, ἐγείρου». Σηκώθηκε και της έδωσαν να φάει.
Ας δούμε και τις δύο περιπτώσεις.
Η πρώτη είναι η αιμορροούσα, η οποία προσπαθεί να περάσει απαρατήρητη από το πλήθος. Δεν ζητάει την προσοχή του πλήθους. Δεν ζητάει να ακουστεί στον κόσμο. Μένει μόνο στο να αγγίξει το ένδυμα του Χριστού για να θεραπευτεί. Έχει την πίστη ότι ο Χριστός θα τη θεραπεύσει.
Από την άλλη πλευρά, ο Ιάειρος πηγαίνει μπροστά στο Χριστό και τον παρακαλεί δημόσια για την κόρη του.
Δύο διαφορετικοί τρόποι έκφρασης, όμως με ένα κοινό στοιχείο· την πίστη και την εμπιστοσύνη στο πρόσωπο του Χριστού.
Στην περίπτωση της κόρης του Ιάειρου, βλέπουμε ότι ο Χριστός καθυστερεί να πάει στο σπίτι της και πεθαίνει το κορίτσι. Για όλους εμάς φαίνεται ότι καθυστέρησε ο Χριστός και χάθηκαν τα πάντα. Χάθηκαν για εμάς· για το Χριστό, φαίνεται ότι η ζωή εξακολουθεί να είναι δυνατή.
«Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε» είναι η σημαντικότερη φράση της ευαγγελικής περικοπής.
Ο Χριστός μάς διαβεβαιώνει ότι θα αντιμετωπίσουμε δυσκολίες στη ζωή μας. Δεν μας υπόσχεται έναν άνετο δρόμο και μία βολική ζωή. Μάς βεβαιώνει ότι σ’ αυτόν τον δύσκολο δρόμο δεν θα είμαστε μόνοι μας. Η πίστη στο Χριστό θα είναι το λιμάνι μας στη φουρτουνιασμένη από τα προβλήματα θάλασσά μας.
Πόσοι άνθρωποι σήμερα υποφέρουν σιωπηλά;
Πόσοι από εμάς παλεύουμε με ασθένειες, οικογενειακές δυσκολίες, μοναξιά και απογοητεύσεις;
Είναι αδύνατο να υπάρχει άνθρωπος χωρίς πόνο και δυσκολία.
Ο Χριστός δεν προσπερνάει τον πόνο και τις δυσκολίες μας. Στέκεται δίπλα μας, είναι έτοιμος να μας βοηθήσει, αρκεί και εμείς να Τον θέλουμε στη ζωή μας.
Τα δύο θαύματα της σημερινής ευαγγελικής περικοπής δεν αποτελούν απλώς μαρτυρίες της θαυματουργικής δύναμης του Χριστού. Αποτελούν μια διαχρονική αποκάλυψη της αγάπης Του για τον άνθρωπο. Η αιμορροούσα γυναίκα βρίσκει τη

θεραπεία, ο Ιάειρος ξαναβρίσκει την κόρη του και μέσα από τις δύο αυτές συναντήσεις αποκαλύπτεται η ίδια αλήθεια: κανένας ανθρώπινος πόνος δεν είναι αδιάφορος για τον Θεό.

Ακόμη και όταν η ελπίδα μοιάζει να έχει σβήσει, ακόμη και όταν οι ανθρώπινες δυνατότητες έχουν εξαντληθεί, ο Χριστός εξακολουθεί να απευθύνεται στον άνθρωπο με τα ίδια λόγια: «Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε». Γιατί εκεί όπου ο άνθρωπος βλέπει το τέλος, ο Θεός μπορεί να ανοίγει έναν δρόμο ζωής.